

Lovforslaget begrundedes af *indenrigsministeren* ved fremsættelsen således:

„Med fremsættelsen af dette lovforslag skulle vi være nået til *slutstenen i den udbygning af det færøske sygehusvæsen, som har fundet sted i årene efter den anden verdenskrig.*

Begyndelsen blev gjort med opførelsen af et sygehus i Tverå, efterfulgtes af en omfattende udvidelse og modernisering af sygehuset i Klaksvig og er indtil i dag videreført med den meget betydelige udvidelse af Dronning Alexandrines hospital i Thorshavn, som påbegyndtes i finansåret 1961-62, og som vil strække sig over endnu nogle år.

Til udvidelse og modernisering af sidstnævnte sygehus er der af finansudvalget givet tilslutning til at anvende godt og vel 18 mill. kr., hvoraf halvdelen ydes som statstilskud og resten som lån.

Forslaget om opførelse af et statshospital i Thorshavn tilsigter selvfølgelig i første række at tilvejebringe rimelige behandlingsmuligheder for sindslidende og åndssvage på Færøerne; men tilvejebringelsen af det hospitalskompleks, som lovforslaget omhandler, er desuden en absolut forudsætning for, at det moderniserede og udvidede Dronning Alexandrines hospital kan komme til at fungere, idet adskillige af de til statshospitalet knyttede bygninger, installationer og anlæg skal være fælles for de to hospitaler.

Tanken om opførelse af en psykiatrisk behandlingsinstitution på Færøerne er af gammel dato. Som nævnt i lovforslagets bemærkninger blev der allerede i 30'erne påbegyndt et vist planlægningsarbejde i så henseende, men krigen lagde sig hindrende i vejen for disse planers realisation.

Mangelen på et statshospital på Færøerne har betydet en uhyre belastning for sindslidende fra denne del af landet. De er stadig væk henvist til at foretage den lange og ofte meget besværlige rejse fra hjemstedet til et af de eksisterende statshospitaler, i almindelighed i Nykøbing S. Adskillelsen fra hjemmet, familien og det færøske miljø, sprogvanskeligheder og tilpasning til de nye omgivelser har utvivlsomt i mange tilfælde vanskeliggjort behandlingen og navnlig stillet sig hindrende i vejen for den rette efterbehandling og kontrol.

Det første skridt på vejen til realisation af statshospitalstanken blev taget, da der i 1958 opnåedes bevilling til detailprojektering af et sådant hospital på grundlag af et i 1955 udarbejdet skitseforslag. Forskellige forhold medførte imidlertid, at en fuldstændig omarbejdelse af planen blev nødvendig, og det projekt, som nu foreligger, er et ganske andet og langt mere omfattende end skitseforslaget fra 1955.

Der er udførligt i bemærkningerne til forslaget redegjort såvel for sagens forhistorie som for projektets omfang, og jeg skal derfor indskrænke mig til at fremkomme med nogle ganske få supplerende oplysninger.